

31997L0036

L 202/60

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

30.7.1997

## SMERNICA 97/36/ES EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

z 30. júna 1997,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 89/552/EHS o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a najmä na jej články 57 ods. 2 a 66,

so zreteľom na návrh Komisie <sup>(1)</sup>,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru <sup>(2)</sup>,

v súlade s postupom ustanoveným v článku 189b zmluvy <sup>(3)</sup>, vzhľadom na spoločný text schválený Zmierovacím výborom 16. apríla 1997,

- (1) keďže smernica Rady 89/552/EHS <sup>(4)</sup> ustanovuje právny rámec pre televízne vysielanie na vnútornom trhu;
- (2) keďže článok 26 smernice 89/552/EHS uvádza, že Komisia predloží najneskôr do piatich rokov od dátumu prijatia tejto smernice Európskemu parlamentu, Rade a Hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tejto smernice a ak je to potrebné, vypracuje ďalšie návrhy na jej prispôbenie k dosiahnutej úrovni v oblasti televízneho vysielania;
- (3) keďže uplatňovanie smernice 89/552/EHS a správa o jej uplatňovaní ukázali, že je treba vyjasniť si niektoré definície alebo záväzky členských štátov vyplývajúce z tejto smernice;
- (4) keďže Komisia vo svojom oznámení z 19. júla 1994 pod názvom „Cesta Európy do informačnej spoločnosti: plán činnosti“, zdôraznila význam právneho rámca, ktorý sa

vzťahuje na oblasť audiovizuálnych služieb, ktoré by pomohli zabezpečiť voľný pohyb takýchto služieb v spoločenstve, a ktoré by reagovali na príležitosti rozvoja v tejto oblasti, ktoré sa otvárajú prostredníctvom nových technológií, a ktoré by zároveň zohľadňovali špecifický charakter najmä kultúrneho a sociologického vplyvu audiovizuálnych programov, bez ohľadu na spôsob ich prenosu;

- (5) keďže Rada na svojom zasadnutí 28. septembra 1994 uvítala tento plán činnosti a zdôraznila, že je potrebné zlepšiť konkurencieschopnosť európskeho audiovizuálneho priemyslu;
- (6) keďže Komisia predložila Zelenú knihu o ochrane neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti v audiovizuálnych a informačných službách a zaviazala sa, že predloží Zelenú knihu, ktorá sa sústreďí na rozvoj kultúrnych aspektov týchto nových služieb;
- (7) keďže akýkoľvek súbor právnych predpisov, ktorý sa týka nových audiovizuálnych služieb, musí byť zlučiteľný s prvotným cieľom tejto smernice, ktorým je vytvorenie sústavy právnych predpisov pre voľný pohyb služieb;
- (8) keďže je potrebné, aby členské štáty urobili opatrenia, pokiaľ ide o služby porovnateľné s televíznym vysielaním, aby sa zabránilo akémukoľvek porušovaniu základných princípov, ktoré musia usmerňovať informácie a objavenie sa veľkých rozdielov, pokiaľ ide o voľný pohyb a hospodárske súťaženie;
- (9) keďže hlavy štátov a vlád vyzvali Komisiu na zasadnutí Európskej rady v Essene 9. a 10. decembra 1994, aby predložila návrh na zrevidovanie smernice 89/552/EHS ešte pred ich nasledujúcim zasadnutím;
- (10) keďže uplatňovanie smernice 89/552/EHS ukázalo, že je potrebné objasniť koncepciu súdnej právomoci, ktorú je možné uplatniť špecificky pre audiovizuálnu oblasť; keďže so zreteľom na precedentné právo Európskeho súdneho dvora sa základným kritériom určujúcim súdnu právomoc príslušného členského štátu má stať kritérium zriaďovania;

<sup>(1)</sup> Ú. v. ES C 185, 19.7.1995, s. 4 a Ú. v. ES C 221, 30.7.1996, s. 10.

<sup>(2)</sup> Ú. v. ES C 301, 13.11.1995, s. 35.

<sup>(3)</sup> Stanovisko Európskeho parlamentu zo 14. februára 1996 (Ú. v. ES C 65, 4.3.1996, s. 113). Spoločné stanovisko Rady z 18. júla 1996 (Ú. v. ES C 264, 11.9.1996, s. 52) a rozhodnutie Európskeho parlamentu z 12. novembra 1996 (Ú. v. ES C 362, 2.12.1996, s. 56). Rozhodnutie Európskeho parlamentu z 10. júna 1997 a rozhodnutie Rady z 19. júna 1997

<sup>(4)</sup> Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23. Smernica v znení Aktu o prístúpení z roku 1994.

- (11) keďže koncepcia zriadenia zahŕňa na základe kritérií uvedených Európskym súdnym dvorom vo svojom rozsudku z 25. júla 1991 v prípade *Factortame* <sup>(1)</sup> skutočné vykonávanie hospodárskej činnosti prostredníctvom stáleho zariadenia počas neurčitej doby;
- (12) keďže zriadenie organizácie pre televízne vysielanie môže byť určené radom praktických kritérií, ako sú umiestnenie sídla poskytovateľa služieb, alebo miesto, kde sa zvyčajne prijímajú rozhodnutia o programovej politike, alebo miesto, kde sa vykonáva konečná mixáž a spracovanie programov, ktoré sa majú vysielat' pre verejnosť, ako aj miesto, kde je umiestnená podstatná časť pracovných síl potrebných pre výkon činnosti televízneho vysielania;
- (13) keďže sa navrhlo ustanovenie radu praktických kritérií, aby sa dôkladným postupom určilo, že jeden členský štát a iba tento má súdnu právomoc nad prevádzkovateľom vysielania v súvislosti s poskytovaním služieb, ktorých sa táto smernica týka; napriek tomu, berúc do úvahy precedentné právo Európskeho súdneho dvora a s cieľom zabrániť prípadom, kde sa vyskytujú medzery v súdnictve, je vhodné odvolávať sa na kritérium zriadenia v zmysle článku 52 a nasledujúcich článkov Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, ako na konečné kritérium určujúce súdnu právomoc členského štátu;
- (14) keďže Európsky súdny dvor stále trvá na tom <sup>(2)</sup>, aby si členský štát zachoval právo na uskutočnenie opatrení voči televíznej organizácii, ktorá je zriadená v inom členskom štáte, ale usmerňuje všetky alebo väčšinu svojej činnosti na územie tohto členského štátu, ak voľba pre zriadenie organizácie sa uskutočnila s cieľom vyhnúť sa právnym predpisom, ktoré by sa uplatnili na organizáciu v prípade, ak by bola zriadená na území tohto členského štátu;
- (15) keďže článok F ods. 2 Zmluvy o Európskej únii ustanovuje, že Únia rešpektuje základné práva tak, ako ich zaručuje Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako všeobecné zásady práva spoločenstva; keďže akékoľvek opatrenie, ktorého cieľom je obmedzenie príjmu a/alebo zastavenie opakovaného prenosu televíznych vysielaní, ktoré sa uskutoční podľa článku 2 a smernice 89/522/EHS zmenenej a doplnenej touto smernicou, musí byť v súlade s takýmito zásadami;
- (16) keďže je potrebné zabezpečiť účinné uplatňovanie ustanovení smernice 89/522/EHS, ktorá bola zmenená a doplnená touto smernicou v rámci spoločenstva, aby sa zachovalo voľné a spravodlivé súťaženie medzi firmami v tom istom odvetví;
- (17) keďže priamo dotknuté tretie osoby vrátane štátnych príslušníkov iných členských štátov musia mať možnosť uplatniť si svoje práva podľa vnútroštátnych právnych predpisov pred súdnymi alebo inými orgánmi členského štátu, ktorý má súdnu právomoc nad televíznou organizáciou, ktoré sa možno nedajú zosúladiť s vnútroštátnymi ustanoveniami, ktoré vyplývajú z uplatňovania smernice 89/522/EHS zmenenej a doplnenej touto smernicou;
- (18) keďže je potrebné, aby členské štáty mohli podniknúť opatrenia na ochranu práva na informácie a na zabezpečenie prístupu širokej verejnosti k televíznym vysielaniam národných alebo nenárodných udalostí, ktoré majú veľký význam pre spoločnosť, ako sú olympijské hry, svetový pohár vo futbale a majstrovstvo Európy vo futbale; keďže členské štáty si preto ponechávajú právo na podniknutie opatrení, ktoré sú zlučiteľné s právnymi predpismi spoločenstva, ktorých cieľom je usmerňovanie uplatňovania výlučných práv na vysielanie takýchto udalostí prevádzkovateľmi vysielania spadajúcimi pod ich súdnu právomoc;
- (19) keďže je nevyhnutné urobiť opatrenia v rámci štruktúry spoločenstva, aby sa zabránilo možnej právnej neistote a narušeniam trhu a aby sa zosúladiť voľný pohyb televíznych služieb s potrebou na zabránenie možnosti obchádzania vnútroštátnych opatrení chrániacich oprávnené všeobecné záujmy;
- (20) keďže je obzvlášť vhodné ustanoviť v tejto smernici ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na prevádzkovateľov vysielaní uplatňujúcich výlučné práva na vysielanie, ktoré mohli zakúpiť, pre udalosti, ktoré sú považované za veľmi významné pre spoločnosť v inom členskom štáte ako je ten, ktorý má súdnu právomoc nad televíznou organizáciou, a keďže je nevyhnutné, s cieľom zabrániť špekulatívnym zakúpeniam práv, ktorých cieľom je obísť vnútroštátne opatrenia, aby sa tieto ustanovenia uplatnili pre zmluvy, ktoré sa uzatvoria po uverejnení tejto smernice, a ktoré sa týkajú udalostí, ktoré sa uskutočnia po dátume uplatňovania a keďže v prípade obnovenia zmlúv uzatvorených pred uverejnením tejto smernice tieto sa považujú za nové zmluvy;

(1) Prípád C – 221/89, Kráľovná proti ministrovi dopravy, ex parte Factortame Ltd. a iným, (1991) ECR I-3905, odsek 20.

(2) Pozri najmä rozsudky v prípade 33/74, *Van Binsbergen versus Bestuur van de Bedrijfsvereniging*, (1974) ECR 1299 a v prípade C – 23/93, *TV 10 SA v. Commissariaat voor de Media*, (1994) ECR I-4795.

- (21) keďže udalosti veľkého významu pre spoločnosť majú na účely tejto smernice spĺňať určité kritériá, ako je napríklad výnimočnosť udalostí, ktoré sa tešia záujmu všeobecnej verejnosti v Európskej únii alebo v danom členskom štáte, alebo vo významnej časti daného členského štátu a sú zorganizované vopred organizátorom udalosti, ktorý je oprávnený na predaj práv vzťahujúcich sa na túto udalosť;
- (22) keďže na účely tejto smernice „televízia bez hraníc“ znamená vysielanie programov, a to buď na verejnom, alebo komerčnom televíznom kanáli, ktoré sú dostupné verejnosti bezodplatne, okrem spôsobov financovania televíznych vysielaní, ktoré široko prevažujú v každom členskom štáte (ako sú licenčné poplatky a/alebo základný účastnícky poplatok pre káblovú televíznu sieť);
- (23) keďže členské štáty môžu voľne rozhodnúť o prijatí akýchkoľvek opatrení, ktoré pokladajú za vhodné v súvislosti s televíznymi vysielaniami, ktoré prichádzajú z tretích krajín, a ktoré nespĺňajú podmienky uvedené v článku 2 smernice 89/552/EHS v znení tejto smernice, a to za predpokladu, že sú v súlade s právnymi predpismi spoločenstva a medzinárodnými záväzkami spoločenstva;
- (24) keďže aby sa vylúčili prekážky vyplývajúce z rozdielov vo vnútroštátnych právnych predpisoch o podpore európskych diel, obsahuje smernica 89/552/EHS, ktorá bola zmenená a doplnená touto smernicou, ustanovenia, ktorých cieľom je zosúladiť takéto právnych predpisov; keďže tie ustanovenia, ktoré vo všeobecnosti majú cieľ liberalizovať obchod, musia obsahovať klauzuly, ktoré zosúladujú podmienky hospodárskej súťaže;
- (25) keďže článok 128 ods. 4 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva okrem toho vyžaduje, aby spoločenstvo zohľadňovalo kultúrne aspekty pri svojom konaní na základe iných ustanovení zmluvy;
- (26) keďže Zelená kniha o „Vôľbách stratégie na upevnenie priemyslu európskych programov v súvislosti s audiovizuálnou politikou Európskej únie“, ktorú Komisia prijala 7. apríla 1994, predkladá medzi iným opatrenia na podporu európskych diel s cieľom podpory rozvoja oblasti; keďže program Media II, ktorého cieľom je podpora vzdelávania, rozvoja a distribúcie v audiovizuálnej oblasti, bol vypracovaný s cieľom uľahčiť rozvoja produkcie európskych diel; keďže Komisia navrhla, aby sa produkcia európskych diel podporovala tiež takým mechanizmom spoločenstva, ako je Garančný fond;
- (27) keďže je treba povzbudzovať televízne organizácie, tvorcov programov, výrobcov, autorov a iných odborníkov, aby vyvinuli podrobnejšie koncepcie a stratégie zamerané na rozvoj európskych audiovizuálnych románových filmov, ktoré sú určené pre medzinárodné publikum;
- (28) keďže okrem dôvodov vymenovaných vyššie, je potrebné vytvoriť podmienky na zlepšenie konkurencieschopnosti priemyslu programov; keďže oznámenia o uplatňovaní článkov 4 a 5 smernice 89/552/EHS, ktoré Komisia prijala 3. marca 1994 a 15. júla 1996 podľa článku 4 ods. 3 uvedenej smernice, vyvodzujú záver, že opatrenia na podporu európskych diel môžu prispieť k takémuto zlepšeniu, ale potrebujú brať do úvahy dosiahnutý stupeň rozvoja v oblasti televízneho vysielania;
- (29) keďže televízne kanály vysielajúce iba v inom jazyku, ako sú jazyky členských štátov, nebudú zahrnuté do ustanovení článkov 4 a 5; keďže napriek tomu sa ustanovenia článkov 4 a 5 neuplatnia v prípade, že takýto jazyk alebo jazyky predstavujú podstatnú časť, ale nie celý vysielací čas televízneho kanálu, pre takúto časť vysielacieho času;
- (30) keďže sa musí dosiahnuť proporionalita európskych diel, zohľadňujúc pritom ekonomickú skutočnosť; keďže sa na dosiahnutie tohto cieľa preto vyžaduje progresívny systém;
- (31) keďže s cieľom podporiť výrobu európskych diel je dôležité, aby spoločenstvo podporovalo nezávislých výrobcov berúc do úvahy audiovizuálnu kapacitu každého členského štátu a potrebu ochrany menej používaných jazykov Európskej únie; keďže je treba, aby členské štáty pri definovaní pojmu „nezávislý výrobca“ vhodne zohľadňovali také kritériá, ako sú vlastníctvo výrobnéj spoločnosti, počet programov dodávaných pre toho istého prevádzkovateľa vysielania a vlastníctvo odvodených práv;
- (32) keďže otázka bližšieho určenia časového rozsahu pre každý druh televízie uvádzajúcej kinematografické diela je v prvom rade záležitosťou, ktorú je treba riešiť formou dohôd medzi príslušnými zainteresovanými stranami alebo odborníkmi;
- (33) keďže reklama medicínnych výrobkov pre humánne použitie podlieha ustanoveniam smernice 92/28/EHS (1);

(1) Ú. v. ES L 113, 30.4.1992, s. 13.

- (34) keďže denný vysielací čas pridelený pre oznamy, ktoré prevádzkovateľ vysielania vykonáva v súvislosti s jeho vlastnými programami a podružnými produktmi, ktoré sa odvodzujú priamo od nich, alebo pre oznamy o verejných službách a pre vysielania výziev na dobročinné účely, ktoré sú bezodplatné, nie je zahrnutý do maximálneho počtu denného alebo hodinového vysielacieho času, ktorý je možné prideliť pre reklamu a televíznu ponuku tovarov (teleshopping);
- (35) keďže je treba zabrániť skresleniu hospodárskej súťaže, obmedzuje sa táto výnimka na oznamy týkajúce sa výrobkov, ktoré spĺňajú dvojakú podmienku, a to že sú pomocné a priamo odvodené od príslušných programov; keďže pojem pomocný sa vzťahuje na výrobky zamýšľané výslovne na to, aby umožnili diváckej verejnosti mať plný prospech z týchto programov alebo spoluúčinkovať pri týchto programoch;
- (36) keďže kvôli rozvoju televíznej ponuky tovarov, ekonomicky dôležitej činnosti pre operátorov ako celku a prirodzeného odbytu tovarov a služieb v rámci spoločenstva, je potrebné, aby sa upravili pravidlá o vysielacom čase a aby sa zabezpečila vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa, a to vypracovaním vhodných noriem upravujúcich formu a obsah takýchto vysielaní;
- (37) keďže pri monitorovaní realizácie príslušných ustanovení je pre príslušné národné orgány dôležité, aby dokázali rozlišovať, pokiaľ ide o televízne kanály, ktoré sa nevenujú výlučne televíznej ponuke tovarov, a to medzi vysielacím časom venovaným pre krátke televízne ponuky tovarov, reklamné spoty a iné formy reklamy na jednej strane a na druhej strane vysielacím časom venovaným okienkam pre televíznu ponuku tovarov; keďže je preto potrebné a postačujúce, aby sa každé okienko výrazne označilo optickým a akustickým spôsobom aspoň na začiatku a na konci takéhoto okienka;
- (38) keďže smernica 89/552/EHS, ktorá bola zmenená a doplnená touto smernicou, sa vzťahuje na televízne kanály, ktoré sa venujú výlučne televíznej ponuke tovarov alebo vlastnej propagácii bez tradičných programových prvkov ako sú správy, šport, filmy, dokumentárne filmy a dramatická tvorba, jedine na účely týchto smerníc a nie sú na ujmu začleneniu takýchto televíznych kanálov do rozsahu iných nástrojov spoločenstva;
- (39) keďže je nevyhnutné vysvetliť, že činnosti vlastnej propagácie sú zvláštnou formou reklamy, v ktorej prevádzkovateľ vysielania propaguje svoje vlastné výrobky, služby, programy alebo televízne kanály; keďže najmä koncové záznamy pozostávajúce z výňatkov z programov je treba pokladať za programy; keďže vlastná propagácia je nový a relatívne neznámy fenomén a ustanovenia vzťahujúce sa naň môžu najmä preto podliehať revidovaniu v rámci budúceho preverenia tejto smernice;
- (40) keďže je nevyhnutné objasniť pravidlá na ochranu telesného, duševného a mravného rozvoja neplnoletých osôb; keďže stanovenie jasného rozdielu medzi programami, ktoré podliehajú úplnému zákazu a takými, ktoré môže byť povolené, ak sa použijú vhodné technické prostriedky, má uspokojiť obavy o verejný záujem vyjadrený členskými štátmi a spoločenstvom;
- (41) keďže žiadne z ustanovení tejto smernice, ktoré sa vzťahuje na ochranu neplnoletých osôb a verejného poriadku nevyžaduje, aby sa príslušné opatrenia uskutočnili počas kontroly pred televíznymi vysielaniami;
- (42) keďže prieskum Komisie v spolupráci s príslušnými orgánmi členského štátu o možných výhodách a nevýhodách ďalších opatrení na uľahčenie kontroly nad programami, ktoré neplnoleté osoby môžu pozeráť, ktorú vykonávajú rodičia alebo opatrovníci, má medzi iným brať do úvahy, že je treba:
- aby sa požadovali nové televízne prijímače vybavené technickým zariadením, ktoré rodičom alebo opatrovníkom umožní pretriediť určité programy,
  - aby sa zostavil vhodný systém hodnotenia,
  - aby sa podporovali zásady rodinného sledovania programov a iné výchovné a vedomostné opatrenia,
  - aby sa brali do úvahy skúsenosti získané v tejto oblasti v Európe a inde, ako aj stanoviská zainteresovaných strán, ako sú prevádzkovatelia vysielania, výrobcovia, výchovní pracovníci a príslušné združenia,
- s ohľadom na predloženie, ak je to nevyhnutné, do termínu uvedeného v článku 26, vhodných návrhov na legislatívne alebo iné opatrenia;
- (43) keďže je vhodné zmeniť a doplniť smernicu 89/552/EHS, aby sa povolilo fyzickým alebo právnickým osobám, ktorých činnosť zahŕňa výrobu alebo predaj medicínskych výrobkov a lekárskeho ošetrovania, ktoré sú dostupné iba na základe predpisu, aby sponzorovali televízne programy za predpokladu, že takéto sponzorovanie neobchádza zákaz televíznej reklamy pre medicínske výrobky a lekárske ošetrovanie dostupné iba na základe predpisu;

(44) keďže sa prijalo stanovisko v smernici 89/552/EHS a v tejto smernici, aby sa dosiahlo základné zosúladenie, ktoré je potrebné a dostačujúce pre zabezpečenie voľného pohybu televíznych vysielaní v rámci spoločenstva; keďže členským štátom sa ponecháva voľnosť, aby uplatnili pre prevádzkovateľov vysielania, na ktorých sa vzťahuje ich súdna právomoc podrobnejšie a prísnejšie pravidlá v oblasti koordinovanej touto smernicou, vrátane medziiným pravidiel, ktoré sa vzťahujú na dosiahnutie cieľov jazykovej politiky, ochrany verejných záujmov za podmienok, že úlohou televízie je poskytovanie informácií, vzdelávania, kultúry a zábavy, na potreby pre zabezpečenie pluralizmu v odvetví poskytovania informácií a na médiá, ako aj na ochranu hospodárskej súťaže s cieľom zabrániť zneužitiu dominantných postavení a/alebo zriaďovaniu alebo posilňovaniu dominantných postavení formou zlučovania, dohôd, akvizícií alebo podobných podnetov; keďže takéto pravidlá musia byť zlučiteľné s právnymi predpismi spoločenstva;

(45) keďže cieľ podpornej audiovizuálnej produkcie v Európe je možné sledovať v členských štátoch v rámci organizovania ich televíznych služieb, medzi iným formou definovania poslania verejného záujmu pre niektoré vysielacie organizácie vrátane záväzku podstatne prispievať na investície pre európsku produkciu;

(46) keďže článok B Zmluvy o Európskej únii hovorí, že jedným z cieľov, ktoré si Únia kladie, je v plnom rozsahu dodržiavať „acquis communautaire“,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

#### Článok 1

Smernica 89/552/EHS sa týmto mení a dopĺňa takto:

1. V článku 1:

a) sa vloží nasledujúce nové písmeno b):

„b) ‚prevádzkovateľ vysielania‘ znamená fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá má edičnú zodpovednosť za zostavenie programovej skladby televíznych vysielaní v zmysle písmena a) a ktorá ich prenáša sama alebo prostredníctvom tretích osôb;“

b) pôvodné písmeno b) sa stane písmenom c) a bude znieť takto:

„c) ‚televízna reklama‘ znamená akúkoľvek formu vysielania oznamov za odplatu alebo obdobné protiplnenie, alebo vysielanie na účely vlastnej propagácie verejným alebo súkromným podnikom v súvislosti s obchodovaním, podnikaním, remeslom alebo povolaním, s cieľom podporiť odbyt tovarov alebo služieb za odplatu vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov;“

c) pôvodné písmená c) a d) sa stanú písmenami d) a e);

d) pridáva sa nasledujúce písmeno:

„f) ‚televízna ponuka tovarov (teleshopping)‘ znamená vysielanie priamych ponúk pre verejnosť za odplatu s cieľom ponuky tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov.“;

2. článok 2 sa nahrádza takto:

#### „Článok 2

1. Každý členský štát zabezpečí, aby všetky televízne vysielania prenášané prevádzkovateľmi vysielania spadajúcimi do jeho právomoci boli v súlade s pravidlami právneho systému uplatniteľného na vysielanie určené pre verejnosť v tomto členskom štáte.

2. Na účely tejto smernice sú prevádzkovateľmi vysielania, na ktorých sa vzťahuje právomoc členského štátu:

— prevádzkovatelia vysielania usadení v tomto členskom štáte v súlade s odsekom 3,

— prevádzkovatelia vysielania, na ktorých sa vzťahuje odsek 4.

3. Na účely tejto smernice sa za prevádzkovateľa vysielania zriadeného v členskom štáte považuje prevádzkovateľ vysielania v nasledujúcich prípadoch:

a) ak prevádzkovateľ vysielania má svoje ústredie v tomto členskom štáte a edičné rozhodnutia o programovej skladbe sa uskutočňujú v tomto členskom štáte;

b) ak prevádzkovateľ vysielania má svoje ústredie v jednom členskom štáte, ale edičné rozhodnutia o programovej skladbe sa uskutočňujú v inom členskom štáte, považuje sa za prevádzkovateľa vysielania usadeného v tom členskom štáte, kde pracuje podstatná časť pracovných síl zapojených do výkonu činnosti televízneho vysielania; v prípade, že podstatná časť pracovných síl zapojených do výkonu činnosti televízneho vysielania pracuje v každom z týchto členských štátov, prevádzkovateľ vysielania sa považuje za prevádzkovateľa vysielania usadeného

v tom členskom štáte, kde má svoje ústredie; v prípade, že podstatná časť pracovných síl zapojená do výkonu činnosti televízneho vysielania nepracuje v žiadnom z týchto členských štátov, prevádzkovateľ vysielania sa považuje za prevádzkovateľa vysielania usadeného v tom členskom štáte, kde prvýkrát začal televízne vysielanie v súlade s právnym systémom tohto členského štátu za predpokladu, že udržiava stabilné a účinné spojenie s ekonomikou tohto štátu;

- c) ak prevádzkovateľ vysielania má svoje sídlo v jednom členskom štáte, ale rozhodnutia o programovej skladbe sa uskutočňujú v tretej krajine, alebo naopak prevádzkovateľ vysielania sa považuje za prevádzkovateľa vysielania zriadeného v príslušnom členskom štáte za predpokladu, že podstatná časť pracovných síl zapojených do výkonu činnosti televízneho vysielania pracuje v tomto členskom štáte.

4. Prevádzkovatelia vysielania, na ktorých sa nedajú uplatniť ustanovenia odseku 3, sa považujú za prevádzkovateľov vysielania spadajúcich pod jurisdikciu členského štátu v nasledovných prípadoch:

- a) využívajú kmitočet pridelený týmto členským štátom;
- b) hoci nevyužívajú kmitočet pridelený členským štátom, využívajú však družicovú kapacitu patriacu tomuto členskému štátu;
- c) hoci nevyužívajú ani kmitočet pridelený členským štátom, ani družicovú kapacitu patriacu členskému štátu využívajú však vzostupné zariadenie na družicu umiestnené v tomto členskom štáte.

5. V prípade, že podľa odsekov 3 a 4 sa nedá určiť, ktorý členský štát má právomoc, je príslušným členským štátom ten štát, v ktorom bol prevádzkovateľ vysielania usadený v zmysle článkov 52 a nasledujúcich článkov Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

6. Táto smernica sa nevzťahuje na televízne vysielania určené výlučne pre príjem v tretích krajinách, ani na tie, ktoré neprijíma priamo alebo nepriamo verejnosť jedného alebo viacerých členských štátov.“;

3. vkladá sa nasledujúci článok:

„Článok 2a

1. Členské štáty zabezpečia voľný príjem a neobmedzia retransmisiu televíznych vysielaní z iných členských štátov na ich územie z dôvodov, ktoré patria do oblastí koordinovaných touto smernicou.

2. Členský štát môže dočasne urobiť výnimku odseku 1, ak sa splnia nasledovné podmienky:

- a) televízne vysielanie prichádzajúce z iného členského štátu zjavne, závažne a hlboko porušuje článok 22 ods. 1 alebo 2 a/alebo článok 22a;
- b) prevádzkovateľ vysielania počas predchádzajúcich 12 mesiacov najmenej dvakrát porušil ustanovenie (ustanovenia) uvedené v písmene a);
- c) dotknutý členský štát písomne oznámil prevádzkovateľovi vysielania a Komisii údajné porušenia a opatrenia, ktoré zamýšľa podniknúť, ak by sa také porušenia znovu vyskytli;
- d) porady s vysielajúcim členským štátom a s Komisiou neprinesli priateľské urovanie sporu do 15 dní od oznámenia ustanoveného v písmene c) a uvádzané porušovanie trvá.

Komisia rozhodne do dvoch mesiacov po oznámení opatrení, ktoré prijal členský štát, o tom, či sú opatrenia zlučiteľné s právnymi predpismi spoločenstva. Ak rozhodne, že nie sú, nariadi sa členskému štátu ukončiť príslušné opatrenia ako súrne záležitosti.

3. Odsekom 2 nie je dotknuté uplatňovanie akéhokoľvek postupu, opravného prostriedku alebo sankcie za príslušné porušenia v členskom štáte, ktorý má právomoc nad príslušným prevádzkovateľom vysielania.“;

4. článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

1. Členské štáty majú naďalej možnosť požadovať od prevádzkovateľov televízneho vysielania spadajúcich pod ich právomoc, aby vyhověli podrobnejším a prísnejším pravidlám v oblastiach pôsobnosti tejto smernice.

2. Členské štáty zabezpečia vhodnými prostriedkami v rámci svojich právnych predpisov, aby sa prevádzkovatelia televízneho vysielania, na ktorých sa vzťahuje právomoc, účinne prispôsobili ustanoveniam tejto smernice.

3. Opatrenia zahŕňajú vhodné postupy, ktorými môžu priamo dotknuté tretie osoby vrátane štátnych príslušníkov iných členských štátov požadovať od príslušných súdnych alebo iných orgánov účinné dosiahnutie súladu v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov.

## Článok 3a

1. Každý členský štát môže uskutočniť opatrenia v súlade s právnymi predpismi spoločenstva, aby sa zabezpečil, že prevádzkovatelia vysielania, na ktorých sa vzťahuje právomoc, nebudú vysielat' na základe výlučnosti udalosti, ktoré tento členský štát považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť takým spôsobom, že zbavia podstatnú časť verejnosti v tomto členskom štáte možnosti sledovať takéto udalosti prostredníctvom priameho prenosu (naživo) alebo prostredníctvom nepriameho prenosu (zo záznamu). Ak tak príslušný členský štát koná, vypracuje zoznam stanovených vnútroštátnych alebo nie vnútroštátnych udalostí, ktoré považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť. Vypracuje ho zrozumiteľným a prehľadným spôsobom s dostatočným časovým predstihom. Pri takom konaní dotknutý členský štát taktiež určí, či tieto udalosti budú dostupné prostredníctvom úplného alebo čiastočného priameho prenosu alebo, ak je to nevyhnutné alebo vhodné z objektívnych dôvodov v záujme verejnosti, úplného alebo čiastočného nepriameho prenosu.

2. Členské štáty ihneď oznámia Komisii akékoľvek uskutočnené opatrenia alebo opatrenia, ktoré sa musia uskutočniť podľa odseku 1. Do troch mesiacov od oznámenia Komisia potvrdí, že takéto opatrenia sú zlučiteľné s právnymi predpismi spoločenstva a oznámi ich ostatným členským štátom. Požiada o stanovisko výbor zriadený v súlade s článkom 23a. Uskutočnené opatrenia bezodkladne uverejní v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* a aspoň raz do roka uverejní úplný zoznam opatrení uskutočnených členskými štátmi.

3. Členské štáty vhodnými prostriedkami zabezpečia, v rámci svojho právneho poriadku, aby si prevádzkovatelia vysielania spadajúci pod ich jurisdikciu neuplatňovali výlučné práva, ktoré títo prevádzkovatelia vysielania zakúpili po dátume uverejnenia tejto smernice takým spôsobom, že podstatná časť verejnosti v inom členskom štáte je zbavená možnosti na sledovanie udalostí, ktoré tento druhý členský štát ustanovil v súlade s predchádzajúcim odsekom, prostredníctvom úplného alebo čiastočného priameho prenosu alebo, kde je to nevyhnutné alebo vhodné z objektívnych dôvodov v záujme verejnosti, celého alebo čiastočného nepriameho prenosu na nezávislej televízii, ako tento druhý členský štát ustanovil v súlade s odsekom 1.“;

5. v článku 4 ods. 1 sa slová „a teletextové služby“ nahradia slovami „teletextové služby a televíziu ponuku tovarov“;

6. v článku 5 sa slová „a teletextové služby“ nahradia slovami „teletextové služby a televíziu ponuku tovarov“;

7. článok 6 sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 1 písm. a) sa nahrádza týmto:

„a) diela pochádzajúce z členských štátov;“

b) v odseku 1 sa doplní nasledujúci pododsek:

„Uplatnenie ustanovení písm. b) a c) je podmienené tým, že diela pochádzajúce z členských štátov nie sú v dotknutých tretích krajinách predmetom diskriminačných opatrení.“;

c) odsek 3 sa nahrádza týmto:

„3. Dielami uvedenými v odseku 1 písm. c) sú diela vyrobené výlučne alebo v koprodukcii s výrobcami usadenými s jedným alebo vo viacerých členských štátoch, výrobcami usadenými v jednom alebo vo viacerých tretích európskych krajinách, s ktorými spoločenstvo uzatvorilo dohody vzťahujúce sa na audiovizuálnu oblasť, ak takéto diela vyrobili autori a pracovníci, ktorí majú bydlisko v jednom alebo viacerých európskych štátoch.“;

d) odsek 4 sa označuje ako odsek 5 a pred ním sa vkladá nový odsek 4:

„4. Diela, ktoré nie sú európskymi dielami v zmysle odseku 1, ale ktoré boli vyrobené v rámci zmlúv o dvojstrannej spolupráci, ktoré boli uzatvorené medzi členskými štátmi a tretími krajinami, sa považujú za európske diela za predpokladu, že koproducenti spoločenstva pokrývajú väčší podiel celkových nákladov na produkciu a že produkciu nekontroluje jeden alebo viacerí výrobcovia zriadení mimo územia členských štátov.“;

e) v novom odseku 5 sa slová „odsek 1“ nahradia slovami „odseky 1 a 4“;

8. článok 7 sa nahrádza týmto:

„Článok 7

Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia vysielania spadajúci pod ich právomoc nevysielali kinematografické diela mimo časových intervalov, ktoré boli odsúhlasené s majiteľmi práv.“;

9. článok 8 sa ruší;

10. článok 9 sa nahrádza týmto:

„Článok 9

Táto kapitola sa nevzťahuje na televízne vysielania, ktoré sú určené pre miestnych divákov a nie sú súčasťou národnej siete.“;

11. názov kapitoly IV sa nahrádza týmto:

„Televízna reklama, sponzorovanie a televízna ponuka tovarov“.

12. článok 10 sa nahrádza týmto:

„Článok 10

1. Televízna reklama a televízna ponuka tovarov budú jasne rozoznateľné ako také a celkom oddelené od ostatných častí programovej služby, a to vizuálnymi a/alebo akustickými prostriedkami.

2. Samostatné reklamné klipy a krátke televízne ponuky tovarov zostávajú výnimkou.

3. Reklama a televízna ponuka tovarov nepoužijú techniky vysielania pod prahom bežnej vnímavosti.

4. Neautorizované reklamy a televízna ponuka tovarov sú zakázané.“

13. článok 11 sa nahrádza týmto:

„Článok 11

1. Reklamné klipy a krátke televízne ponuky tovarov budú zaraďované medzi programy. Za predpokladu, že sa splnia podmienky ustanovené v odsekoch 2 až 5, môžu sa reklamné klipy a krátke televízne ponuky tovarov zaraďovať počas programov takým spôsobom, aby sa zachovala integrita a hodnota programu, berúc pritom do úvahy prirodzené prerušovania a trvanie a povahu programu, ako aj práva oprávnených majiteľov.

2. V programoch, ktoré pozostávajú zo samostatných častí alebo v športových programoch a podobne štruktúrovaných udalostiach, ktoré majú prestávky, sa reklamné klipy a krátke televízne ponuky tovarov budú zaraďovať iba medzi jednotlivými časťami alebo cez prestávky.

3. Prenos takých audiovizuálnych diel, ako sú kinematografické filmy a televízne filmy (okrem programov na pokračovanie, seriálov, ľahkých zábavných programov a dokumentárnych programov) za predpokladu, že ich naplánovaná dĺžka trvania je viac než 45 minút, je možné prerušovať jedenkrát počas každého 45 minútového časového úseku. Ďalšie prerušenie je prípustné vtedy, ak je ich naplánované trvanie aspoň o 20 minút dlhšie než dva alebo viac úplných 45 minútových časových úsekov.

4. V prípade, že sú prerušované iné programy, ako sú tie, ktoré sú uvedené v odseku 2, reklamnými klipmi alebo krátkymi televíznymi ponukami tovarov, uplynie aspoň 20-minútový časový úsek medzi každým nasledujúcim reklamným blokom v rámci programu.

5. Reklamy a televízne ponuky tovarov sa nezaradia do žiadneho vysielania bohoslužieb. Správy a programy o aktuálnych udalostiach, dokumentárne programy, náboženské programy a detské programy sa nebudú prerušovať reklamami alebo televíznou ponukou tovarov, ak ich naplánovaná doba

trvania je kratšia než 30 minút. Ak je ich naplánovaná doba trvania 30 minút a dlhšie, uplatnia sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov.“;

14. v článku 12 sa úvodné slová nahrádzajú týmto:

„Televízna reklama a televízna ponuka tovarov nesmie“;

15. článok 13 sa nahrádza takto:

„Článok 13

Všetky formy televíznej reklamy a televíznej ponuky cigariet a iných tabakových výrobkov sú zakázané.“;

16. v článku 14 sa súčasný text označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa nasledujúci odsek:

„2. Televízna ponuka liekov, ktoré podliehajú marketingovému oprávneniu v zmysle smernice Rady 65/65/EHS z 26. januára 1965 o aproximácii ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení týkajúcich sa liekov (\*), ako aj televízna ponuka lekárskeho ošetrovania sú zakázané.

(\*) Ú. v. ES 22, 9.2.1965, s. 369. Smernica podľa posledného doplnenia smernicou 93/39/EHS (Ú. v. ES L 214, 24.8.1993, s. 22)“

17. v článku 15 sa úvodné slová nahrádzajú týmto:

„Televízna reklama a televízna ponuka alkoholických nápojov musí spĺňať tieto podmienky“;

18. v článku 16 sa súčasný text označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa tento odsek:

„2. Televízna ponuka tovarov musí spĺňať podmienky uvedené v odseku 1 a nesmie nabádať neplnoleté osoby k uzatvorení kúpnej zmluvy alebo zmluvy o prenájme tovarov, alebo o poskytnutí služieb.“;

19. článok 17 sa mení a dopĺňa takto:

a) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Televízne programy nesmú byť sponzorované podnikmi, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj cigariet a iných tabakových výrobkov.“;

b) odsek 3 sa označuje ako odsek 4 a vkladá sa nasledujúci odsek:

„3. Sponzorovanie televíznych programov podnikmi, ktorých činnosti zahŕňajú výrobu alebo predaj liekov a lekárske ošetrovanie, môže propagovať názov alebo imidž podniku, ale nesmie propagovať určité lieky alebo lekárske ošetrovanie, ktoré sú dostupné iba na základe lekárskeho predpisu v členskom štáte, pod právomoc ktorého spada prevádzkovateľ vysielania.“;

20. článok 18 sa nahrádza takto:

„Článok 18

1. Podiel vysielacieho času venovaného krátkym televíznym ponukám tovarov, reklamným klipom a iným formám reklamy, s výnimkou okienok pre televízny nákup tovarov v zmysle článku 18a neprekročí 20 % denného vysielacieho času. Prenosový čas pre reklamné klipy neprekročí 15 % denného vysielacieho času.

2. Podiel reklamných klipov a krátkych televíznych ponúk tovarov v rámci príslušnej hodiny počítanej od celej hodiny neprekročí 20 %.

3. Na účely tohto článku reklama nezahŕňa:

- oznamy, ktoré prevádzkovateľ vysielania vykonáva v súvislosti s jeho vlastnými programami a pomocnými produktmi, ktoré sa odvodzujú priamo od týchto programov,
- oznamy o verejných službách a vysielania dobročinných výziev, ktoré sú bezodplatné.“;

21. vkladá sa nasledujúci článok:

„Článok 18a

1. Okienka venované televíznej ponuke tovarov, ktoré vysiela televízny kanál, ktorý sa nevenuje výlučne televíznej ponuke tovarov, budú trvať minimálne nepreerušene 15 minút.

2. Počet okienok za deň nesmie presiahnuť osem. Ich celková doba trvania neprekročí tri hodiny za deň. Zreteľne sa musia označiť optickými a akustickými spôsobmi ako okienka pre televíznu ponuku tovarov.“;

22. článok 19 sa nahrádza takto:

„Článok 19

Kapitoly I, II, IV, V, VI, VIa a VII sa primerane uplatnia na televízne kanály, ktoré sa venujú výlučne televíznej ponuke tovarov. Vysielanie reklám na takýchto televíznych kanáloch sa povolí v rámci denných limitov ustanovených článkom 18 ods. 1. Článok 18 ods. 2 sa neuplatní.“;

23. vkladá sa nasledujúci článok:

„Článok 19a

Kapitoly I, II, IV, V, VI, VIa a VII sa primerane uplatnia na televízne kanály, ktoré sa venujú výlučne vlastnej propagácii. Iné formy reklamy na takýchto televíznych kanáloch sa povolia v rámci obmedzení ustanovených článkom 18 ods. 1 a 2. Najmä toto ustanovenie podlieha preskúmaniu v súlade s článkom 26.“;

24. článok 20 sa nahrádza takto:

„Článok 20

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 3, môžu členské štáty ustanoviť, s náležitým ohľadom na právne predpisy spoločenstva, iné podmienky, ako sú tie, ktoré sú ustanovené v článku 11 ods. 2 až 5 a v článkoch 18 a 18a, pokiaľ ide o vysielania určené výlučne pre vnútroštátne územie, ktoré je mimo priameho alebo nepriameho dosahu verejnosti v jednom alebo vo viacerých členských štátoch.“;

25. článok 21 sa ruší;

26. názov kapitoly V sa nahrádza takto:

„Ochrana maloletých osôb a verejného poriadku“;

27. článok 22 sa nahrádza takto:

„Článok 22

1. Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia, aby zabezpečili, že televízne vysielanie spadajúce pod ich právomoc nezahŕňa žiadne programy, ktoré by vážne poškodzovali telesný, duševný alebo mravný vývoj maloletých osôb, a to najmä programy, ktoré obsahujú pornografiu alebo svojvoľné násilie.

2. Opatrenia ustanovené v odseku 1 sa rozšíria na iné programy, ktoré pravdepodobne poškodzujú telesný, duševný alebo mravný vývoj neplnoletých osôb okrem prípadov, ak je zabezpečené prostredníctvom výberu času vysielania alebo akýmkoľvek technickým opatrením, že neplnoleté osoby v oblasti prenosu za bežných okolností nebudú takéto vysielania sledovať.

3. Okrem toho, ak sú takéto programy vysielané v nezakódovanej forme, členské štáty zabezpečia, že im bude predchádzať zvukové varovanie, alebo že budú označené vizuálnym symbolom prítomným počas ich celého trvania.“

28. vloží sa nasledujúci článok:

„Článok 22a

Členské štáty zabezpečia, že vysielania nebudú obsahovať žiadne podnecovanie k nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo národnosti.“;

29. vloží sa nasledujúci článok:

„Článok 22b

1. Komisia bude prikladať zvláštny význam uplatneniu tejto kapitoly do správy ustanovenej v článku 26.

2. Komisia preskúma do jedného roka od dátumu uverejnenia tejto smernice spolu s príslušnými orgánmi členských štátov možné výhody a nevýhody ďalších opatrení s cieľom uľahčiť rodičom alebo osobám vykonávajúcimi dozor nad

maloletými osobami kontrolu nad programami, ktoré maloleté osoby smú pozerat'. Tento prieskum zohľadní medzi iným vhodnosť:

- požiadavky na nové televízne prijímače vybavené technickým zariadením, ktoré rodičom alebo osobám vykonávajúcimi dozor nad maloletými osobami umožní pretriediť niektoré programy,
- zostavenia vhodného systém hodnotenia,
- podporovania zásady rodinného sledovania programov a iných výchovných a vzdelávacích opatrení,
- zohľadnenia skúseností získaných v tejto oblasti v Európe a inde, ako aj stanovísk zainteresovaných strán, ako sú prevádzkovatelia vysielania, výrobcovia, výchovní pracovníci a príslušné združenia.“;

30. článok 23 ods. 1 sa nahrádza takto:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté iné ustanovenia, ktoré členské štáty prijali v rámci občianskeho, správneho alebo trestného práva, musí mať každá fyzická alebo právnická osoba bez ohľadu na národnosť, ktorej oprávnené záujmy najmä česť a dobré meno boli poškodené výrokmami o nesprávnych skutočnostiach v televíznom programe, mať právo na vyjadrenie alebo na rovnocennú nápravu. Členské štáty zabezpečia, aby sa nebránilo skutočnému výkonu práva na vyjadrenie alebo na rovnocennú nápravu ukladaním neprímeraných lehôt alebo podmienok. Vyjadrenie sa odvysielá v rámci rozumnej lehoty po doručení odôvodnenej žiadosti a v čase a spôsobom, ktoré sú primerané pre vysielanie, ktorého sa žiadosť týka.“;

31. za článkom 23 sa vloží nasledujúca nová kapitola VIa:

„Kapitola VIa

#### **Kontaktný výbor**

##### *Článok 23a*

1. Pri Komisii sa zriaďuje Kontaktný výbor. Skladá sa zo zástupcov príslušných orgánov členských štátov. Predsedá mu zástupca Komisie a schádza sa buď na jeho podnet, alebo na základe žiadosti delegácie členského štátu.

2. Výbor má tieto úlohy:

- a) uľahčiť účinné vykonávanie tejto smernice formou pravidelných porád o akýchkoľvek praktických problémoch vyplývajúcich z jej uplatňovania a najmä z uplatňovania

článku 2, ako aj porád o akýchkoľvek záležitostiach, o ktorých sa výmena názorov pokladá za užitočnú;

- b) oznamovať z vlastného podnetu a na žiadosť Komisie stanoviská k uplatňovaniu ustanovení tejto smernice členskými štátmi;
- c) pôsobiť ako fórum pre výmenu názorov o tom, ktoré otázky sa majú riešiť v správach, ktoré musia členské štáty predkladať v súlade s článkom 4 ods. 3, o ich metodike, o podmienkach odporúčania na nezávislý prieskum uvedený v článku 25a, o vyhodnotení verejnej súťaže na tento prieskum a o prieskume samotnom;
- d) prediskutovanie výsledkov pravidelných porád, ktoré Komisia vedie so zástupcami televíznych organizácií, producentov, spotrebiteľov, výrobcov, poskytovateľov služieb a odborov a tvorivej obce;
- e) uľahčenie výmeny informácií medzi členskými štátmi a Komisiou o situácii a vývoji pravidelných činností, ktoré sa týkajú služieb televízneho vysielania, zohľadňujúc pritom audiovizuálnu politiku spoločenstva, ako aj príslušného vývoja v technickej oblasti;
- f) preverenie akéhokoľvek vývoja, ktorý sa v tejto oblasti vyskytne, o ktorom sa akákoľvek výmena názorov javí byť užitočnou.“

32. vkladá sa nasledujúci článok:

##### *„Článok 25a*

Ďalšie preskúmanie výsledkov podľa článku 4 ods. 4 sa uskutoční do 30. júna 2002. S prihliadnutím na nezávislý prieskum o vplyve príslušných opatrení na úrovni spoločenstva, ako aj na národnej úrovni.“;

33. článok 26 sa nahrádza takto:

##### *„Článok 26*

Najneskôr do 31. decembra 2000, a potom každé dva roky predloží Komisia Európskemu parlamentu, Rade a Hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o uplatňovaní tejto smernice podľa doplnenia a v prípade potreby podá ďalšie návrhy na jej prispôbenie najnovšiemu vývoju v oblasti televízneho vysielania, najmä vzhľadom na najnovší technický vývoj.“

## Článok 2

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 31. decembra 1998. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

## Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť v deň jej uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

## Článok 4

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 30. júna 1997

*Za Parlament*

*predseda*

J. M. GIL-ROBLES

*Za Radu*

*predseda*

A. NUIS